

¹Und der HERR redete mit Mose und sprach:²Sage den Kindern Israel und sprich zu ihnen: Wenn ein Mann oder Weib ein besonderes Gelübde tut, dem HERRN sich zu enthalten,³der soll sich Weins und starken Getränks enthalten; Weinessig oder Essig von starkem Getränk soll er auch nicht trinken, auch nichts, das aus Weinbeeren gemacht wird; er soll weder frische noch durre Weinbeeren essen.⁴Solange solch ein Gelübde währt, soll er nichts essen, das man vom Weinstock macht, vom Weinkern bis zu den Hülsen.⁵Solange die Zeit solches seines Gelübdes währt, soll kein Schermesser über sein Haupt fahren, bis das die Zeit aus sei, die er dem HERRN gelobt hat; denn er ist heilig und soll das Haar auf seinem Haupt lassen frei wachsen.⁶Die ganze Zeit über, die er dem HERRN gelobt hat, soll er zu keinem Toten gehen.⁷Er soll sich auch nicht verunreinigen an dem Tod seines Vaters, seiner Mutter, seines Bruders oder seiner Schwester; denn das Gelübde seines Gottes ist auf seinem Haupt.⁸Die ganze Zeit seines Gelübdes soll er dem HERRN heilig sein.⁹Und wo jemand vor ihm unversehens plötzlich stirbt, da wird das Haupt seines Gelübdes verunreinigt; darum soll er sein Haupt scheren am Tage seiner Reinigung, das ist am siebenten Tage.¹⁰Und am achten Tage soll er zwei Turteltauben bringen oder zwei junge Tauben zum Priester vor die Tür der Hütte des Stifts.¹¹Und der Priester soll eine zum Sündopfer und die andere zum Brandopfer machen und ihn versöhnen, darum daß er sich an einem Toten versündigt hat, und

¹وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى،²قُلْ لِّبَنِي إِسْرَائِيلَ، إِذَا انْقَرَزَ رَجُلٌ أَوْ امْرَأَةٌ لِيَنْذِرَ تَذَرَ التَّذِيرَ لِيَنْذِرَ لِلرَّبِّ،³فَعَنِ الْخَمْرِ وَالْمُسْكِرِ يَنْقَرُ، وَلَا يَشْرَبْ خَلَّ الْخَمْرِ وَلَا خَلَّ الْمُسْكِرِ، وَلَا يَشْرَبْ مِنْ تَقِيعِ الْعَيْبِ، وَلَا يَأْكُلَ عَيْبًا رَطْبًا وَلَا يَابِسًا.⁴كُلَّ أَيَّامٍ تَذَرُهُ لَا يَأْكُلُ مِنْ كُلِّ مَا يُعْمَلُ مِنْ جَفْتَةِ الْخَمْرِ مِنَ الْعَجَمِ حَتَّى الْقِشْرِ.⁵كُلَّ أَيَّامٍ يَذِرُ افْتِرَازِهِ لَا يَمُرُّ مُوسَى عَلَى رَأْسِهِ. إِلَى كَمَالِ الْأَيَّامِ الَّتِي انْتَذَرَ فِيهَا لِلرَّبِّ يَكُونُ مُقَدَّسًا، وَيُرَبِّي حَصَلَ شَعْرِ رَأْسِهِ.⁶كُلَّ أَيَّامٍ انْتِذَارِهِ لِلرَّبِّ لَا يَأْتِي إِلَى جَسَدٍ مَيِّتٍ.⁷أَبُوهُ وَأُمُّهُ وَأَخُوهُ وَأُخْتُهُ لَا يَتَجَسَّسْنَ مِنْ أَجْلِهِمْ عِنْدَ مَوْتِهِمْ، لَأَنَّ انْتِذَارَ إِلَهِهِ عَلَى رَأْسِهِ.⁸إِنَّهُ كُلَّ أَيَّامٍ انْتِذَارِهِ مُقَدَّسٌ لِلرَّبِّ. وَإِذَا مَاتَ مَيِّتٌ عِنْدَهُ بَعَثَهُ عَلَى فَجَاءَةٍ فَتَجَسَّسَ رَأْسَ انْتِذَارِهِ، يَخْلُقُ رَأْسَهُ يَوْمَ طُهرِهِ. فِي الْيَوْمِ السَّابِعِ يَخْلُقُهُ.¹⁰وَفِي الْيَوْمِ الثَّامِنِ يَأْتِي بِبِمَامَتَيْنِ أَوْ بِعَرْحِي حَمَامٍ إِلَى الْكَاهِنِ إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ،¹¹فَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ وَاحِدًا ذَبِيحَةً خَطِيئَةٍ وَالْآخَرَ مُحَرَّقَةً وَيَكْفِّرُ عَنْهُ مَا أَخْطَأَ بِسَبَبِ الْمَيِّتِ، وَيُقَدِّسُ رَأْسَهُ فِي ذَلِكَ الْيَوْمِ.¹²فَمَتَى تَذَرَ لِلرَّبِّ أَيَّامَ انْتِذَارِهِ يَأْتِي بِخُرُوفٍ حَوْلِيٍّ ذَبِيحَةً إِنْهُمْ، وَأَمَّا الْأَيَّامُ الْأُولَى فَتَسْقُطُ لِأَنَّهُ تَجَسَّسَ انْتِذَارَهُ.¹³وَهَذِهِ شَرِيعَةُ التَّذِيرِ، يَوْمَ تَكْمُلُ أَيَّامُ انْتِذَارِهِ يُؤْتَى بِهِ إِلَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ،¹⁴فَيُقَرَّبُ قُرْبَانُهُ لِلرَّبِّ خُرُوفًا وَاحِدًا حَوْلِيًّا صَحِيحًا مُحَرَّقَةً، وَنَعَجَةً وَاحِدَةً حَوْلِيَّةً صَحِيحَةً ذَبِيحَةً خَطِيئَةٍ، وَكَبْشًا وَاحِدًا صَحِيحًا ذَبِيحَةً سَلَامَةٍ،¹⁵وَسَلَّ قَطِيرٍ مِنْ دَقِيقٍ أَقْرَاصًا مَلُوتَةً بِرَبِّ، وَرِقَاقَ قَطِيرٍ مَذْهُوتَةً بِرَبِّ مَعَ تَقْدِمَتِهَا وَسَكَائِهَا،¹⁶فَيَقْدِمُهَا الْكَاهِنُ أَمَامَ الرَّبِّ وَيَعْمَلُ ذَبِيحَةً خَطِيئَةٍ وَمُحَرَّقَةً.¹⁷وَالْكَبْشُ يَعْمَلُهُ ذَبِيحَةً سَلَامَةٍ لِلرَّبِّ مَعَ سَلِّ الْقَطِيرِ، وَيَعْمَلُ الْكَاهِنُ تَهْدِئَتَهُ وَسَكِينَتَهُ.¹⁸وَيَخْلُقُ التَّذِيرَ لَدَى بَابِ خِيَمَةِ الْاجْتِمَاعِ رَأْسَ انْتِذَارِهِ، وَيَأْخُذُ شَعْرَ رَأْسِ انْتِذَارِهِ وَيَجْعَلُهُ عَلَى النَّارِ الَّتِي تَحْتَ ذَبِيحَةِ السَّلَامَةِ.¹⁹وَيَأْخُذُ الْكَاهِنُ السَّاعِدَ مَسْلُوفًا مِنَ الْكَبْشِ، وَفُزْنَ قَطِيرٍ وَاحِدًا مِنَ السَّلِّ، وَرُقَاقَةَ قَطِيرٍ وَاحِدَةً، وَيَجْعَلُهَا فِي يَدِي التَّذِيرِ بَعْدَ خَلْقِهِ شَعْرَ انْتِذَارِهِ²⁰وَيُرَدِّدُهَا الْكَاهِنُ تَرْديدًا أَمَامَ الرَّبِّ. إِنَّهُ قُدْسٌ لِلْكَاهِنِ مَعَ صَدْرِ التَّرْدِيدِ وَسَاقِ الرَّفِيعَةِ. وَيَعْدُ ذَلِكَ يَشْرَبُ التَّذِيرَ خَمْرًا.²¹هَذِهِ شَرِيعَةُ التَّذِيرِ الَّتِي يَنْذِرُ. قُرْبَانُهُ لِلرَّبِّ عَنْ انْتِذَارِهِ فَضْلًا عَمَّا تَنَالُ بَدُّهُ. حَسَبَ تَذَرِهِ الَّتِي تَذَرُ كَذَلِكَ يَعْمَلُ حَسَبَ شَرِيعَةِ انْتِذَارِهِ.²²وَأَمَرَ الرَّبُّ مُوسَى،²³قُلْ لِهَارُونَ وَبَنِيهِ، هَكَذَا

also sein Haupt desselben Tages heiligen,¹² daß er dem HERRN die Zeit seines Gelübdes aushalte. Und soll ein jähriges Lamm bringen zum Schuldopfer. Aber die vorigen Tage sollen umsonst sein, darum daß sein Gelübde verunreinigt ist.¹³ Dies ist das Gesetz des Gottgeweihten: wenn die Zeit seines Gelübdes aus ist, so soll man ihn bringen vor die Tür der Hütte des Stifts.¹⁴ Und er soll bringen sein Opfer dem HERRN, ein jähriges Lamm ohne Fehl zum Brandopfer und ein jähriges Schaf ohne Fehl zum Sündopfer und einen Widder ohne Fehl zum Dankopfer¹⁵ und einen Korb mit ungesäuerten Kuchen von Semmelmehl, mit Öl gemengt, und ungesäuerte Fladen, mit Öl bestrichen, und ihre Speisopfer und Trankopfer.¹⁶ Und der Priester soll's vor den HERRN bringen und soll sein Sündopfer und sein Brandopfer machen.¹⁷ Und den Widder soll er zum Dankopfer machen dem HERRN samt dem Korbe mit den ungesäuerten Brot; und soll auch sein Speisopfer und sein Trankopfer machen.¹⁸ Und der Geweihte soll das Haupt seines Gelübdes scheren vor der Tür der Hütte des Stifts und soll das Haupthaar seines Gelübdes nehmen und aufs Feuer werfen, das unter dem Dankopfer ist.¹⁹ Und der Priester soll den gekochten Bug nehmen von dem Widder und einen ungesäuerten Kuchen aus dem Korbe und einen ungesäuerten Fladen und soll's dem Geweihten auf sein Hände legen, nachdem er sein Gelübde abgeschoren hat,²⁰ und der Priester soll's vor dem HERRN weben. Das ist heilig dem Priester samt der Webebrust und der Hebeschulter. Darnach mag der

تُبَارِكُونَ بَنِي إِسْرَائِيلَ،²⁴ تَبَارَكَ الرَّبُّ وَبَحْرُسُكَ.²⁵ يُضِيءُ
الرَّبُّ بِوَجْهِهِ عَلَيْكَ وَيَبْرَحْمُكَ.²⁶ يَرْفَعُ الرَّبُّ وَجْهَهُ عَلَيْكَ
وَيَمْتَنِّجَكَ سَلَامًا.²⁷ فَيَجْعَلُونَ اسْمِي عَلَى بَنِي إِسْرَائِيلَ
وَأَنَا أَبَارِكُهُمْ.

Geweihte Wein trinken.²¹ Das ist das Gesetz des Gottgeweihten, der sein Opfer dem HERRN gelobt wegen seines Gelübdes, außer dem, was er sonst vermag; wie er gelobt hat, soll er tun nach dem Gesetz seines Gelübdes.²² Und der HERR redete mit Mose und sprach:²³ Sage Aaron und seinen Söhnen und sprich: Also sollt ihr sagen zu den Kindern Israel, wenn ihr sie segnet:²⁴ Der HERR segne dich und behüte dich;²⁵ der HERR lasse sein Angesicht leuchten über dir und sei dir gnädig;²⁶ der HERR hebe sein Angesicht über dich und gebe dir Frieden.²⁷ Denn ihr sollt meinen Namen auf die Kinder Israel legen, daß ich sie segne.